

بابا فغانی

بابا فغانی شیرازی در اوایل نیمه دوم قرن نهم در شیراز به دنیا آمد. در جوانی به سیروسفر پرداخت و بعد در هرات، به خدمت جامی رسید و شعر او مورد پسند استاد واقع شد. بابا فغانی از هرات به آذربایجان و سپس به خراسان رفت. او پیرو استادان شیراز و یادآور لسان‌الغیب در عهد خود بود و به «حافظ کوچک» شهرت داشت. او در سال ۹۲۵ هجری درگذشت و در آستان قدس رضوی به خاک سپرده شد.

شکسته شد دل و شاد است جان خسته ما

که یار نیست جدا از دل شکسته ما

بابا فغانی شیرازی از مطرح‌ترین شاعران مکتب وقوع است و اکثر تذکره‌نویسان متوجه سبک تازه او در شعر شده‌اند. او به علت همین سبک تازه خود مورد پسند شاعران خراسان قرار نگرفت و لاجرم سالها در آذربایجان زیست. شعر او را می‌توان واسطه شعر حافظ و سبک هندی دانست. فرق عمده شعر بابا فغانی با شعر قدما در سادگی بسیار و سوزناکی و رقت معانی است، به طوری که غالب اشعار او مبتنی بر دردی عمیق و شرح پریشانیهای شاعر است که با کلامی گیرا و حزن‌انگیز و مؤثر بیان شده است. شعر بابا فغانی تا حدی به شعر امیرخسرو دهلوی نزدیک است. در قرن نهم، هیچ شاعری در سوز و گداز به بابا فغانی نرسیده است. سبک او در شعر، در